

Sygn. akt XI GC 1018/19

POSTANOWIENIE

S., dnia 6 września 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy

Przewodniczący SSR Jakub Idziorek

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2019 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko A. S.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2019 roku Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwany w określonym terminie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Sąd wezwał pozwanego do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez złożenie go według wzoru na urzędowym formularzu i poinformował, że wszystkie twierdzenia podnoszone w formularzu należy udokumentować, w tym dochody i wydatki wszystkich osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, nadto należy złożyć wyciąg z rachunku firmowego oraz osobistego wnioskodawcy i wszystkich pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym osób za ostatnie 3 miesiące, kopię deklaracji podatkowej za rok 2018 oraz kserokopię dowodów rejestracyjnych posiadanych pojazdów, w terminie 7 dni pod rygorem oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Pozwany powyższe zobowiązanie odebrał w dniu 25 lipca 2019 roku, a więc termin na jego wykonanie minął z dniem 1 sierpnia 2019 roku. Pozwany nie uzupełnił wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w określonym terminie.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych nie jest zasadny.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 t.j.) zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może osoba fizyczna, która złoży oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zauważyć też trzeba, że instytucja ta ma charakter wyjątkowy, bowiem w polskim postępowaniu cywilnym zasadą jest obowiązek ponoszenia kosztów sądowych przez osoby biorące udział w tym postępowaniu. Zwolnienie od kosztów sądowych może być stosowane jedynie w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych szczególnie trudną sytuacją osoby ubiegającej się o przyznanie takiego zwolnienia, która wykaże, że nie posiada koniecznych na ten cel środków i nie była w stanie ich zgromadzić, ze wskazaniem przyczyn takiego stanu rzeczy. Zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecznictwem Sądu Najwyższego instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa

dla osób, które z uwagi na trudną sytuację materialną nie mogą uiścić tych kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa (tak: Sąd Najwyższy w niepublikowanym postanowieniu z dnia 24 września 1984 roku, sygn. akt II CZ 104/84). Zaznaczyć w tym miejscu należy, że warunkiem uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych nie jest tylko dopełnienie obowiązku, wynikającego z art. 102 ust. 2 ustawy kosztowej, tj. złożenia oświadczenia, ale wykazanie braku realnych możliwości poniesienia konkretnej kwoty tytułem opłaty sądowej (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 29 stycznia 2013 r., III AUz 18/13, LEX nr 1254505).

Pozwany nie przedstawił żadnego z wymaganych od niego dokumentów, faktycznie uniemożliwiając ocenę jego sytuacji rodzinnej i majątkowej, co musiało skutkować oddaleniem wniosku.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...) M. F. (wezwanie na adres powoda),
5. (...)